

Sygn. akt I C 620/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Michał Wiekiera
Protokolant:	stażysta Monika Gawliczek

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2020 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...)z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. J. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 769,02 zł (siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych 2/100) tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie.

Sygn. akt I C 620/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 września 2018 r. powód (...)z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od M. J. kwoty 4344,20 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że na mocy porozumienia do umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 lipca 2018 r. nabył przysługującą wobec pozwanego wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniono powództwo w całości.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie zawierał umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Zaprzeczył, aby podpis znajdujący się na umowie pochodził od niego, a także wskazał iż adres do korespondencji widniejący na umowie nie jest prawdziwy. Podniósł, iż złożył na Policji zawiadomienie o próbie wyłudzenia usług telekomunikacyjnych przy pomocy jego danych osobowych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 lipca 2017 nieustalona osoba, posługując się danymi osobowymi pozwanego, zawarła z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) w obecności

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 65-66)

W dniu 30 lipca 2018 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z (...) z siedzibą w W. porozumienie do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 12 grudnia 2013 r., której przedmiotem była wierzytelność w stosunku do M. J., a wynikająca z zawartej w dniu 24 lipca 2017 r. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(umowa ramowa przelewu wierzytelności wraz z porozumieniem k. 27-40)

M. J. był klientem (...) S.A. z siedzibą w W. przez okres dziesięciu lat. Nigdy nie podpisywał umowy abonenckiej za pośrednictwem kuriera, nigdy też nie zamieszkiwał w miejscowości S.. W dniu 1 kwietnia 2019 r. złożył w Komendzie Miejskiej Policji w R. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jego szkodę, a polegającego na wykorzystaniu jego danych personalnych do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

(zeznania pozwanego k. 165v, akta sprawy nr PR 2Ds 881/2019)

Postanowieniem z dnia 30 października 2019 r. Prokuratura Rejonowa w Rybniku umorzyła dochodzenie w sprawie wyłudzenia mienia o łącznej wartości 4344,20 zł w postaci telefonu komórkowego Samsung G. (...) o wartości 3467,09 zł oraz usług telekomunikacyjnych, poprzez zawarcie przez nieznaną osobę umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na dane pokrzywdzonego (...) S.A. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. wobec nie wykrycia sprawcy przestępstwa.

(akta sprawy nr PR 2Ds 881/2019)

Podpis na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 24 lipca 2017 r. nie został nakreślony przez pozwanego.

(opinia biegłego z zakresu ekspertyzy dokumentów i badania pisma ręcznego k. 169-182)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane wyżej dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony. Sąd oparł się również na uznanych za wiarygodne zeznaniach pozwanego. Zeznania te były logiczne i spójne, a nadto znajdowały potwierdzenie w pozostałych dowodach. Dokonując powyższych ustaleń stanu faktycznego sąd oparł się także o dowód z opinii biegłego z zakresu ekspertyzy dokumentów i badania pisma ręcznego K. G. z dnia 8 września 2020 r. Sąd, oceniając pisemną opinię biegłego nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartej w jej treści wniosków. Opinię tę Sąd uznał za spójną, wnioski wyciągnięte przez biegłego są bowiem logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez niego badaniach. Wydając opinię biegły oparł się na próbkach pisma pozwanego sporządzonego przez niego w obecności Sądu na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2020 r. Co istotne, opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu ekspertyzy dokumentów, która sporządzona została w sposób kompetentny, fachowy, rzetelny i której ustalenia stanowią podstawę do rozstrzygnięcia tej sprawy, Sąd ustalił, iż podpis na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 24 lipca 2017 r. nie został nakreślony przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą dochodzonego roszczenia była przedłożona przez powódkę umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie czy pozwany zawarł ową umowę, czemu konsekwentnie zaprzeczał w toku całego procesu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c. powód zobowiązany był do przedstawienia dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Powołany przepis nakłada na stronę powodową, jako wywodzącą ze swych twierdzeń skutki prawne obowiązek wykazania swoich racji. Przepis art. 232 k.p.c. normuje natomiast jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontryktoryjności. W myśl tej zasady przygotowanie, gromadzenie i dostarczanie materiału dowodowego należy do stron, do sądu należy zaś jedynie ocena tego materiału i wydanie na jej podstawie rozstrzygnięcia. Zasada ta oznacza odstąpienie od odpowiedzialności sądu orzekającego za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. To właśnie na stronach spoczywa obowiązek przytaczania dowodów na poparcie swych twierdzeń. Oczywiście zasada ta nie wyłącza możliwości dopuszczenia przez Sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez strony, zastrzega jednak takie uprawnienie do wyjątkowych wypadków, nie może zaś prowadzić do zastępowania strony w spełnianiu jej obowiązków, w szczególności jeśli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Generalnie jednak Sąd nie ma możliwości zarządzania dochodzeń w celu poszukiwania dowodów niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w ślad za tym nie ma obowiązku poszukiwania takich dowodów. Działanie sądu z urzędu, zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecznictwem, mogłoby bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku równego traktowania stron (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 roku, V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116).

W niniejszej sprawie powód przede wszystkim nie wykazał, aby pierwotnego wierzyciela łączył z pozwanym jakikolwiek stosunek prawny mogący uzasadniać niniejsze powództwo, w szczególności nie wykazał, by pozwany był stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Wprawdzie powód dołączył do akt sprawy powołaną wyżej umowę, wystawioną na nazwisko pozwanego, pod której treścią widnieje podpis klienta, jednak pozwany zakwestionował prawdziwość swojego podpisu pod umową, podnosząc, że podpis ten został sfalszowany, jednocześnie wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa, czemu powódka się nie sprzeciwił.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, a zwłaszcza opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, pozwoliła Sądowi na ustalenie, iż pozwany M. J. nie zawarł spornej umowy, a w szczególności nie złożył podpisu na tej umowie.

Z powyższych względów, Sąd uznał, iż oczywistym jest w świetle powyższych rozważań, że skoro pozwany nie podpisał umowy o świadczenie usług, a także wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających faktyczne otrzymanie przedmiotu umowy, to nie jest zobowiązany do spełnienia świadczenia objętego żądaniem pozwu. Reasumując, pozwany nie był biernie legitymowany do występowania w przedmiotowej sprawie, czego konsekwencją musiało być oddalenie powództwa w całości.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości. Powód przegrał spór w 100 %, a zatem winien zwrócić pozwanemu koszty poniesione do celowej obrony (art. 98 § 3 k.p.c.). Na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyły się kwota 300 zł, uiszczona jako zaliczka na poczet opinii biegłego.

W pkt 3 wyroku tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa - na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od powoda kwotę odpowiadającą zakresowi jego przegranej. Nieuiszczone koszty sądowe w sprawie stanowią kwotę 769,02 zł, dlatego też tę kwotę Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rybniku.

Sędzia